Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

eam. Alius ꝰ utrūq; simul corpus atq; animā.
quasi ubi peccatū nō fuerit equū albū dici puta
bit. Alius ad huc quarto in loco ecclām dicē. q̄
⁊ corpus eī nominat albū uideri equū. quasi nō
habentē maculā atq; rugā. quā s ipse scificauit
lauacro aque. Scdm hec singula etiā illa accipi
et que secunt militiā celi ⁊ exercitū ubi di. ⁊ qm
singuli quiq; eorū sequentes ubū di equus albus
sedeant. ⁊ byssinis albis induant ⁊ mundis. Huic
g̅ equo albo quo ipse uehit qui ubū di appellat.
t huic equitatui celesti qui eū sequit in albis ni
hilominus equus. cōparat ⁊ similē facit xpē ecclām
suā. In curribus aut pharaonis. ita possum accipe
qd quantū hic dni equitatus equitatui ⁊ currus
pharaonis eminet ⁊ pcellit. tantū tu que pulchra
es in mulieribus pcellis ⁊ emines reliquas animas.
que ad huc iugū pharaonis portant. et sessio
nē eī patiunt. uel certe qd hic equitatus meus
qui lauacro aque mundatus. purus ⁊ candidus
factus est. ⁊ ubū di meruit habere sessorē. excur
ribus assumptus ē pharaonis. inde enī oms ue
niunt credentes. quia xpē uenit in hunc mun
du peccatores saluos facere. Hoc g̅ potest expla
nare uersiculi hui sensus. Equitatui meo qui